

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.348 van 14 maart 2017
in de zaak A. 221.418/XIV-37.314**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 februari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 180.659 van 12 januari 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 februari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 6 van het EVRM is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoeker in zijn syntheseseminarie “integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift [herneemt]”, dat “[d]ergelijke herneming [...] niet als een samenvatting van de middelen [kan] worden beschouwd” en dat de “[t]oevoeging van een bespreking van een eerder gewezen arrest [...] in casu evenmin als een samenvatting [kan] worden beschouwd” zodat het beroep bij gebrek aan een wetsconforme syntheseseminarie onontvankelijk is.

Te dezen blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker in zijn syntheseseminarie inderdaad de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift heeft hernomen met daarbij de volgende toevoeging:

“Ten onrechte wordt hiermee in het arrest van 31 juli 2016 geen rekening gehouden (nr. 172.728).

In dit arrest wordt bovendien wel op een concrete manier een belangenafweging uitgevoerd, doch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf en niet door de verwerende partij. Het komt evenwel niet aan de Raad toe als annulatierechter om zich in de plaats te stellen van de verwerende partij.

Het kwam aan de verwerende partij toe deze belangenafweging te maken op basis van de concrete omstandigheden, hetgeen werd nagelaten.”

Verzoeker betoogt dat hij daarmee “in zijn syntheseseminarie een werkelijke repliek heeft voorzien”. Het komt de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe in de plaats van de feitenrechter te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen te worden beschouwd. Hij kan desgevraagd, zoals te dezen het geval is, wel nagaan of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet heeft geschonden door toepassing van deze bepaling te maken zonder te onderzoeken of de toevoeging in verzoekers als syntheseseminarie ingediende akte al dan niet een werkelijke repliek vormt. Te dezen heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zulks onderzocht en geoordeeld dat de toevoeging, die slechts bestaat uit de verwijzing naar een eerder arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, geen werkelijke repliek of samenvatting vormt. In het bestreden arrest is dan ook niet op onwettige wijze besloten dat de syntheseseminarie niet wetsconform is.

Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

3. In tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middelonderdeel aanvoert, wordt in het bestreden arrest niet het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld maar wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard bij gebrek aan een wetsconforme synthesesamenvatting. De kritiek van verzoeker mist bijgevolg feitelijke grondslag.

Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

4. De vereiste van een samenvatting van de middelen als bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet vormt geen ongeoorloofde beperking van het recht op een effectief rechtsmiddel of van het recht op een effectief hoger beroep voor een nationale instantie, als bedoeld in artikel 13 van het EVRM.

Het doel van de bewuste nationale regelgeving is een snelle en efficiënte afhandeling van de annulatieberoepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daardoor wordt de toegang voor verzoeker tot de rechter niet disproportioneel verminderd. Verzoekers hebben immers de keuze tussen het afzien van de mogelijkheid om een synthesesamenvatting in te dienen, waardoor uitspraak zal worden gedaan over hun middelen zoals uiteengezet in hun verzoekschrift tot nietigverklaring, of het gebruikmaken van de mogelijkheid om een synthesesamenvatting in te dienen, waarbij zij echter aan de voorwaarde van het samenvatten van de middelen dienen te voldoen. In het licht van de keuzemogelijkheid waarover verzoeker dus beschikte en de doelstellingen van de wetgever, kan deze laatste voorwaarde niet als een overdreven formaliteit worden beschouwd. De verwijzing naar het arrest van 18 oktober 2016 van het EHRM, *Miessen t. België*, is te dezen niet dienstig nu dit geen betrekking heeft op de in het geding zijnde bepalingen.

Het derde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien maart tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams